

Jako by snad liberálové čerpali z pokoření se násilníkům a ustupování rasově motivovaným požadavkům sexuální požitek.

Autorka: Ilana Mercerová

Je dost těžké litovat liberály tehdy, když sklízí ovoce politiky, kterou se snaží vnutit i nám ostatním.

Žena středního věku, bojovnice proti deportacím migrantů z jejího rodného Švédska, byla znásilněná právě uprchlíky, za něž tak srdnatě virtuálně bojovala.

Na ulici před barem potkala dva sotva zletilé Afghánce - odpusťte si mravokárné poznámky, prosím - které následně doprovodila do jejich daňovými poplatníky financovaného bydlení. Zbytek příběhu asi není třeba sáhodlouze rozepisovat, dále už to známe.

Za evropskou posedlostí dovozem vysokých snědých mladíků z Blízkého východu hledejme zástupy nadržených sluníčkářek 1] v přechodu.

„Batikované čarodějnice“ - tak říká těmto zvráceným existencím jeden kontroverzní švédský youtuber.

Levé liberálky (jako kancléřka Angela Merkelová) nepochybně projevují posedlost - že by

snad i erotickou? – záchranou tmavých, pohledných cizinců exotického vzezření.

Soudě z jejich s šílenstvím hraničících a hysterických protestů proti přistěhovalecké legislativě prezidenta Trumpa, jsme nejspíš vydáni na ne(milost) hormonům (nebo jejich náhražkám) těchto žen.

O mnoho lepší ale v této části světa nejsou ani mnozí z mužů.

Jeden Nor byl znásilněn somálským žadatelem o azyl. Toto pojmenování – somálský žadatel o azyl – působí ovšem podobně rozporuplně jako to první (norský muž).

Jako „žadatel o azyl“ se dnes totiž označuje v podstatě kdokoliv z Černého kontinentu nebo Blízkého východu, koho moře vyplaví na evropské břehy.

Poškozený muž, politik Karsten Nordal Hauken – podle svých slov heterosexuál – se o svůj otřesný zážitek podělil s veřejností. „Znásilnil mě somálský žadatel o azyl,“ napsal do norských novin. „Můj život je v troskách.“

Nebyl to však pachatel, ale Nordal Hauken, kdo pokračoval výpadem proti obvyklému smýšlení, skoro stejně opovržením hodným jako zločin samotný. Přeháním? Ani bych neřekla.

Haukena, který se bez váhání označuje za levicového feministu, šíří vina, jelikož jediná noc plná vášně zajistila jeho somálskému násilníkovi návrat domů, „k odesílateli“.

Po chvíli oddechu v norské věznici měl tak být násilník deportován zpátky do Somálska. (Nebyla jsem schopná najít spolehlivé údaje o jeho současném místě pobytu. Možná, že už je na cestě do Ameriky?)

Hauken se svěřil, že se jen těžko vyrovnává s „intenzivními pocity viny a zodpovědnosti. To já byl příčinou, proč už nemohl zůstat v Norsku...“

A: „Vidím [Somálce] největším dílem jako produkt nespravedlivého světa, výchovy poznamenané válkou a zoufalstvím.“

Náš levicový politik ve své zvrácenosti dokonce zaměňuje benevolentní trest, který násilníkovi vyměřila norská justice, za „nejzazší odplatu rozhněvaného otce na člověku, který napadl jeho dítě“.

Pan Hauken vyjadřuje rozhořčení také nad tím, že pachatel, říkejme mu třeba pan **Priapos**, bude „muset čelit temné a nejisté budoucnosti v Somálsku“, místo aby si mohl dopřávat – podle všeho – skvělých vyhlídek, jež se muži jeho priapických sklonů otevírají v Norsku, zemi s otevřenou (nejen) náručí.

Hauken časem **dospěl k závěru**, že ve skutečnosti možná ani nedošlo ke znásilnění, ale jen prosté demonstraci „kulturních odlišností“.

Velmi... pronikavý postřeh!

S poněkud plytkým rozborem této smutné podívané přispěchal britský magazín *Spectator*. Připisuje totiž celé Haukenovo doznání případu prostého „stockholmského syndromu, tedy situaci, kdy se rukojmí vžívají do pozice svých únosců“.

Douglas Murray tak na stránkách britského časopisu navrhuje: „Snad by se dalo Haukenova příkladu využít k zavedení pojmu ‚norský syndrom‘, kdy oběti znásilnění pociťují znepokojení situací svých násilníků?“

Murray nikoliv náhodu stírá rozdíl mezi reakcí tohoto heterosexuálního Nora a jinou obětí znásilnění: „aktivistky za ‚otevřené hranice‘ na francouzsko-italské hranici“.

Ta „se stala obětí skupinového znásilnění súdánskými imigranty, ale přesvědčili ji, aby o svém traumatu pomlčela, jelikož by jej mohli využít odpůrci politiky otevřených hranic.“

Tato žena se zařadila mezi pošetilce, kteří na vlastní kůži poznali důsledky svého bláznovství. Pokud je však známo, nikdy veřejně neprojevila soucit s pachateli zločinu na své osobě a k mlčení byla podle všeho přinucena.

Ať se na tom budeme dívat jakkoliv, promluvil Nor Nordal Hauken otevřeně o něčem, o čem je ochotna mluvit jen hrstka normálních mužů: znásilnění jiným mužem. Hauken, nikoliv žena zneuctěná vetřelci, spolucítí s pachatelem. A rozhodně se o své nemístné dojmy se světem dělí povolněji, než by tak učinila většina žen.

Liberální program skutečně usiluje o dekonstrukci „konceptu mužství“ a jeho nahrazení sexuální zaměnitelností. Vychází z idiotského přesvědčení, že biologické skutečnosti jsou v zásadě nahodilé a ženy i muži jsou tak v podstatě zaměnitelní.

Rovnostářství, cíle levice i politické pravice, musí otupit odlišnosti pohlaví. Ve službě egalitářské stejnosti tak dochází k rychlému, téměř **reflexivnímu** rozostřování ženských i mužských biologických imperativů.

Přežití však nutně má i biologický rozměr. Submisivní a zženštilá civilizace mužů jako Hauken nemůže přetrvat příliš dlouho.

Odpudivý přízrak Karstena Nordala Haukena, který ochotně nastaví druhou tvář muži, který si před chvílí svévolně přisvojil obě jeho půlky (v angl. slovo „cheek“ označuje jak tvář, tak hovorově i „půlky“ – pozn. DP) však není ojedinělým případem.

Chudokrevný liberální patriarchát sám sebe neustále zkoumá a hledá nejmenší náznaky rasismu či nedostatečné empatie k „druhému“, přičemž z toho ochotně obviňuje všechny kolem.

Jako by snad liberálové čerpali z pokoření se násilníkům a ustupování rasově motivovaným

požadavkům sexuálního požitku.

Pohání snad liberály silný homoerotický impuls?

Kdo ví, ale z příkladu Nordala Haukena je jasné, že nám tento živočišný poddruh rychle tepla.

Poznámka:

1] V originále SJW, **Social Justice Warrior**, pejorativní označení pro zastánce sociálního liberalismu, politické korektnosti, feminismu – ekvivalent českého „sluníčkář“.

Úvaha Ilany Mercerové **Are Liberal Pervs Sexually Obsessed with Refugees?** vyšla na stránkách UNZ Review 26. dubna 2018.